

TOLFTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 24 JUNI

JOHANNES DÖPARENS FÖDELSE
Högtid

Mässan på dagen

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgiven 1994:

Första läsningen

Jes 49:1-6

Hör på mig, ni havsländer,
och ge akt på detta, ni folk som bor i fjärran.
Herren kallade mig, när jag ännu var i moderlivet,
han nämnde mitt namn, medan jag låg i min moders sköte.
Och han gjorde min mun lik ett skarpt svärd
och gömde mig under sin hands skugga.
Han gjorde mig till en vass pil
och dolde mig i sitt koger.
Och han sade till mig: »Du är min tjänare, Israel,
genom vilken jag vill förhärliga mig.«
Men jag tänkte: »Förgäves har jag mödat mig,
fruktlöst och fåfängt har jag förtärt min kraft.
Dock, min rätt är hos Herren
och min lön hos min Gud.«
Och nu säger Herren,
han som danade mig till sin tjänare,
när jag ännu var i moderlivet,
för att jag måtte föra Jakob tillbaka till honom,
så att Israel inte rycktes bort
ty jag är ärad i Herrens ögon,
och min Gud har blivit min starkhet –
han säger:
Det är för litet för dig, då du är min tjänare,
att endast upprätta Jakobs stammar
och föra tillbaka de bevarade av Israel.
Jag vill sätta dig till ett ljus för hednafolken,
för att min frälsning må nå till jordens ända.

Responsoriepsalm

Ps 139:1-3, 13-15 (R. 14a)

R. Jag tackar dig för att du har danat mig så underbart.

Herre, du uttrannasakar mig och känner mig,
vare sig jag sitter eller står, vet du det,
du förstår mina tankar fjärran ifrån.
Vare sig jag går eller ligger, utforskar du det,
och med alla mina vägar är du förtrogen. R.

Ty du har skapat mina njurar,
du sammanvävde mig i min moders liv.
Jag tackar dig för att jag är danad så övermåttan underbart.
Ja, underbara är dina verk, min själ vet det väl. R.

Benen i min kropp var inte gömda för dig,
när jag bereddades i det fördolda,
när jag bildades i jordens djup. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgiven 2023:

Första läsningen

Jes 49:1-6

Jag skall göra dig till ett ljus för andra folk
Läsning ur profeten Jesajas bok.
Hör på mig, ni fjärran länder,
lyssna, ni avlägsna folk!
Herren kallade mig
redan i moderlivet,
han nämnde mig vid namn
redan i min mors sköte.
Han gjorde min tunga till ett skarpt svärd
och gömde mig under sin skyddande hand,
han gjorde mig till en vass pil,
som han förvarade i sitt koger.
Han sade till mig:
Du är min tjänare, Israel,
genom dig skall jag visa min härlighet.
Jag tänkte:
Förgäves har jag ansträngt mig,
fruktlöst och fåfängt förött min kraft.
Ändå skall Herren ge mig min rätt,
min lön finns hos min Gud.
Nu har Herren talat,
han som skapade mig till sin tjänare
redan i moderlivet,
för att jag skulle föra Jakob tillbaka
och låta Israel samlas hos honom.
Så skulle jag vinna ära inför Herren

och min Gud vara min styrka.
Han säger:
Det är inte nog att du är min tjänare,
som upprättar Jakobs stammar
och för tillbaka Israels överlevande,
jag skall göra dig till ett ljus för andra folk,
för att min räddning skall nå över hela jorden.
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 139:1-3, 13-15 (R. 14a)

R. Jag tackar dig för att du har danat mig så underbart.

Herre, du utransakar mig och känner mig.
Vare sig jag sitter eller står vet du det,
du förstår mina tankar fjärran ifrån.
Vare sig jag går eller ligger, utforskar du det,
och med alla mina vägar är du förtrogen. R.
Ty du har skapat mina njuror,
du vävde mig i min moders liv. R.
Jag tackar dig för att jag är danad så underbart,
förunderliga är dina verk, det vet min själ.
Benen i min kropp var inte dolda för dig
när jag bereddes i det fördolda,
när jag bildades i jordens djup. R.

Andra läsningen

Apg 13:22-26

Paulus sade i synagogan i Antiochia i Pisidien: »Gud upphöjde David till kung över dem. Honom gav han sitt vittnesbörd: *Jag har funnit David, Ishais son, en man efter mitt sinne*, som skall förverkliga alla mina planer. Det är bland hans efterkommande som Gud enligt sitt löfte har kallat fram en räddare åt Israel: Jesus, vars framträdande Johannes förberedde genom att förkunna omvändelse och dop för hela Israels folk. Och när Johannes verk närmade sig sitt slut sade han: 'Jag är inte den som ni tror. Han kommer efter mig, och jag är inte värdig att knyta av honom sandalerna.'

Mina bröder, ni som stammar från Abraham och alla ni här som fruktar Gud, till er har budskapet om denna räddning sänts.«

Halleluja

Luk 1:76

V. Du, mitt barn, skall kallas den Högstes profet,
ty du skall gå före Herren och bana väg för honom.

Evangelium

Luk 1:57-66, 80

För Elisabet var tiden inne att föda, och hon födde en son. Hennes grannar och släktingar fick höra vilken stor barmhärtighet Herren hade visat henne, och de gladdes sig med henne. På åttonde dagen kom de för att omskära pojken, och de ville kalla honom Sakarias efter hans far. Men då sade hans mor: »Nej, han skall heta Johannes.« De sade till henne: »Det finns ingen i din släkt som bär det namnet.« Och de gjorde tecken åt fadern att låta dem veta vad barnet skulle kallas. Han bad om en skrivtavla och skrev: »Johannes är hans namn«, och alla förvånades sig. Med en gång löstes hans läppar och hans tunga, och han talade och prisade Gud. Alla de kringboende greps av fruktan, och överallt i Judeens bergsbygd talade man om detta som hade hänt. Och alla som hörde det lade det på minnet och frågade sig: Vad skall det inte bli av detta barn? Ty Herrens hand var med honom. Och pojken växte och blev stark i anden. Och han vistades i öde trakter till den dag då han skulle träda fram inför Israel.

TISDAG DEN 25 JUNI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

2 Kung 19:9b-11, 14-21, 31-35a, 36

Sanherib, kungen i Assyrien, skickade sändebud till Hiskia och sade: »Så skall ni säga till Hiskia, Judas kung: Låt inte din Gud, som du förtröstar på, bedra dig, så att du tänker: 'Jerusalem skall inte bli givet i den assyriske kungens hand.' Du har ju hört vad kungarna i Assyrien har gjort med alla andra länder, hur de har gett dem till spillo. Och du skulle nu bli räddad!«

När Hiskia hade mottagit brevet av sändebuden och läst det, gick han in i Herrens hus, och där bredde Hiskia ut det inför Herrens ansikte. Och Hiskia bad inför Herrens ansikte och sade: »Herre, Israels Gud, du som tronar på keruberna, du ensam är Gud, den som råder över alla riken på jorden. Du har gjort himmel och jord. Herre, böj ditt öra till detta och hör. Herre, öppna dina ögon och se. Ja, hör Sanheribs ord, det budskap som han har smädat den levande Guden med. Det är sant, Herre, att kungarna i Assyrien har förött folken och deras land. Och de har kastat deras gudar i elden. Ty dessa var inga gudar utan verk av människohänder, trä och sten, därför kunde de förgöra dem. Men rädda oss nu, Herre, vår Gud, ur hans hand, så att alla riken på jorden erfar att du, Herre, ensam är Gud.«

Då sände Jesaja, Amos' son, bud till Hiskia och lät säga: »Så säger Herren, Israels Gud: Det som du har bett mig om angående Sanherib, kungen i Assyrien, det har jag hört. Så är nu detta det ord som Herren har talat om honom: Hon föraktar dig och smädar dig, jungfrun dottern Sion. Hon skakar på huvudet åt dig, dottern Jerusalem. Ty från Jerusalem skall utgå en kvarleva, en räddad skara från Sions berg. Herrens nitälskan skall göra detta.

Därför säger Herren så om kungen i Assyrien: Han skall inte komma in i denna stad och inte skjuta någon pil dit in. Han skall inte mot den föra fram någon sköld eller kasta upp någon vall mot den. Samma väg han kom skall han vända

tillbaka, och in i denna stad skall han inte komma, säger Herren. Ty jag skall beskydda och rädda denna stad för min och min tjänare Davids skull.«

Samma natt gick Herrens ängel ut och slog i assyriernas läger 185 000 man. Då bröt Sanherib, kungen i Assyrien, upp och tågade tillbaka. Och han stannade sedan i Nineve.

Responsoriepsalm

Ps 48:2-4, 10-11 (R. 9d)

R. Gud håller sin stad vid makt i evighet.

Stor och högtlovad är Herren
i den stad där vår Gud har sin boning.
Skönt reser sig hans heliga berg,
en fröjd för hela jorden. R.

Berget Sion längst uppe i norr,
den store konungens stad.
Gud bor i dess palats,
han har gjort sig känd som ett värn. R.

Vi tänker, o Gud, på din nåd,
när vi står i ditt tempel.
Som ditt namn, o Gud,
så når ditt lov intill jordens ändar,
din högra hand är full av rättfärdighet. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning

2 Kung 19:9b-11, 14-21, 31-35a, 36

Den assyriske kungen skickade sändebud till Hiskía och befallde dem: "Så här skall ni säga till Hiskía, kungen av Juda: Låt inte din Gud, som du sätter din lit till, förleda dig att tro att Jerusalem skall slippa falla i händerna på den assyriske kungen. Du har ju själv hört hur de assyriska kungarna ödelagt alla länder. Varför skulle då du bli räddad?"

Hiskía tog emot brevet av sändebuden och läste det. Sedan gick han till Herrens hus och bredde ut det inför Herren och bad: "Herre, Israels Gud, du som tronar på keruberna, du ensam är Gud och råder över alla riken på jorden. Du har gjort himmel och jord. Hör mig, Herre, och lyssna till min bön, öppna dina ögon och se. Hör hur Sanhérib smädar den levande Guden i brevet han har skickat. Det är sant, Herre: Assyriens kungar har krossat folken, skövlut deras länder och kastat deras gudar i elden. Men de var inga gudar, bara människoverk av trä och sten. Därför kunde de förstöras. Rädda oss nu, Herre, vår Gud, ur hans våld, så att alla riken på jorden får veta att du, Herre, ensam är Gud."

Då skickade Jesaja, Amos son, detta budskap till Hiskía: "Så säger Herren, Israels Gud: Vad du bett mig om när det gäller Sanhérib, Assyriens kung, har jag hört. Detta är de ord Herren riktar mot honom:

Jungfrun Sion föraktar och hånar dig.

Jerusalem, den unga flickan, skakar på huvudet åt dig.

Ty en rest skall komma från Jerusalem,

en skonad skara från Sions berg.

Herrens lidelse skall utföra detta.

Därför säger Herren så om kungen av Assyrien: Han skall inte komma in i denna stad, inte skjuta någon pil mot den, inte lyfta sin sköld mot den och inte kasta upp någon belägringsvall. Den väg han kom skall han vända tillbaka. I denna stad kommer han inte in, säger Herren, ty jag skall värna denna stad och rädda den för min och för min tjänare Davids skull."

Den natten drog Herrens ängel ut och tillintetgjorde 185 000 man i det assyriska lägret. Kung Sanhérib av Assyrien bröt upp och vände tillbaka till Níneve och stannade där.

Responsoriepsalm

Ps 48:2-4, 10-11 (R. 9d)

R. Gud håller sin stad vid makt i evighet.

Stor och högtlovad är Herren

i den stad där vår Gud har sin boning.

Skönt reser sig hans heliga berg,

en fröjd för hela jorden. R.

Berget Sion längst uppe i norr,

den store konungens stad.

Gud bor i dess palats,

han har gjort sig känd som ett värn. R.

Vi tänker, o Gud, på din nåd,

när vi står i ditt tempel.

Som ditt namn, o Gud,

så når ditt lov intill jordens ändar,

din högra hand är full av rättfärdighet. R

Halleluja

Joh 8:12

V. Jag är världens ljus, säger Herren.

Den som följer mig skall ha livets ljus.

Evangelium

Matt 7:6, 12-14

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ge inte det som är heligt åt hundarna och kasta inte era pärlor åt svinen; de trampar på dem och vänder sig om och sliter sönder er.

Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem. Det är vad lagen och profeterna säger.

Gå in genom den trånga porten. Ty den port är vid och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den. Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den.«

ONSDAG DEN 26 JUNI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

2 Kung 22:8-13; 23:1-3

Översteprästen Hilkia sade till sekreteraren Safan: »Jag har funnit lagboken i Herrens hus.« Och Hilkia gav boken åt Safan, och han läste den. Därefter gick sekreteraren Safan in till kungen och avgav sin berättelse inför kungen. Han sade: »Dina tjänare har tömt ut de pengar som fanns i templet och har överlämnat dem åt de män som förrättar arbete som tillsyningsmän vid Herrens hus.« Vidare berättade sekreteraren Safan för kungen och sade: »Prästen Hilkia har gett mig en bok.« Och Safan föreläste den för kungen.

När kungen nu hörde lagbokens ord, rev han sönder sina kläder. Och kungen befallde prästen Hilkia och Ahikam, Safans son, och Akbor, Mikajas son, och sekreteraren Safan och Asaja, kungens tjänare, och sade: »Gå och fråga Herren för mig och för folket, ja, för hela Juda, angående det som står i denna bok som nu har blivit funnen. Ty stor är Herrens vrede, den som är upptänd mot oss, därför att våra fäder inte har velat lyssna till denna boks ord och inte har gjort allt som är oss föreskrivet.«

Då sände kungen iväg män som samlade till honom alla de äldste i Juda och Jerusalem. Och kungen gick upp i Herrens hus, och alla Judas män och alla Jerusalems invånare följde honom, också prästerna och profeterna, ja, allt folket, från den minste till den störste. Och han läste upp för dem allt vad som stod i förbunds-boken, som hade blivit funnen i Herrens hus. Och kungen trädde fram till pelaren och slöt inför Herrens ansikte det förbundet, att de skulle följa efter Herren och hålla hans bud, hans vittnesbörd och hans stadgar, av hela sitt hjärta och av hela sin själ, och hålla detta förbunds ord, dem som var skrivna i denna bok. Och allt folket trädde in i förbundet.

Responsoriepsalm

Ps 119:33-37, 40 (R. 33a)

R. Visa mig, Herre, dina stadgars väg.

Visa mig, Herre, dina stadgars väg,

så vill jag ta den i akt intill slutet. R.

Ge mig förstånd, så vill jag ta din lag i akt
och hålla den av allt mitt hjärta. R.

Led mig på dina befallningars stig,
ty till den har jag behag. R.

Vänd mitt hjärta till dina vittnesbörd,
låt det inte vika av till orätt vinning. R.

Vänd bort mina ögon,
så att de inte ser efter fåfänglighet,
behåll mig vid liv på dina vägar. R.

Se, jag längtar efter dina bud.
Behåll mig vid liv genom din rättfärdighet. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning

2 Kung 22:8–13; 23:1–3

Översteprästen Hilkía sade till kung Josías sekreterare Sháfan: "Jag har funnit bokrullen med lagen i Herrens hus." Och han gav den till Sháfan, som läste den. Sháfan gick sedan till kungen med sin rapport: "Silvret som fanns i templet har dina tjänare smält ner i formar och lämnat till förmännen för arbetet vid Herrens hus." Sedan berättade sekreteraren Sháfan att prästen Hilkía hade gett honom en bokrulle. Och han läste den för kungen.

När kungen hörde vad som stod i lagboken rev han sönder sina kläder och gav sedan följande befallning åt prästen Hilkía, åt Achíkam, Sháfans son, åt Ákbor, Mikájas son, åt sekreteraren Sháfan och åt kungens minister Asája: "Gå och fråga Herren för min och folkets räkning, för hela Juda, om det som står skrivet i den bok som nu har påträffats. Ty Herrens vrede är stor; den har flammats upp mot oss därför att våra fäder inte lyssnade på orden i denna bok och inte handlade så som det står skrivet i den."

Kungen lät kalla till sig alla de äldste i Juda och Jerusalem. Han gick upp till Herrens hus, och alla män i Juda och alla invånare i Jerusalem följde honom, präster och profeter, ja, hela folket, unga som gamla, och han läste upp för dem allt som stod i förbunds-boken som påträffats i Herrens hus. Kungen ställde sig sedan vid pelaren och bekräftade inför Herren förbundet, enligt vilket de skulle hålla sig till Herren och följa hans bud och befallningar och stadgar med hela sitt hjärta och med hela sin själ och fullgöra bestämmelserna som fanns nedskrivna i boken. Och hela folket trädde in i förbundet.

Responsoriepsalm

Ps 119:33–37, 40 (R. 33a)

R. Visa mig, Herre, dina stadgars väg.

[Visa mig, Herre, dina stadgars väg,
så vill jag ta den i akt intill slutet.
Ge mig förstånd, så vill jag ta din lag i akt
och hålla den av allt mitt hjärta. R.
Led mig på dina befallningars stig,
ty till den har jag behag.
Vänd mitt hjärta till dina vittnesbörd,
låt det inte vika av till orätt vinning. R.

Vänd bort mina ögon,
så att de inte ser efter fåfänglighet,
behåll mig vid liv på dina vägar.
Se, jag längtar efter dina bud,
behåll mig vid liv genom din rättfärdighet. R.

Halleluja

Joh 15:4a, 5b

V. Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er, säger Herren.
Om någon är kvar i mig, bär han rik frukt.

Evangelium

Matt 7:15–20

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Akta er för de falska profeterna, som kommer till er förklädda till får men i sitt inre är rovlystna vargar. På deras frukt skall ni känna igen dem. Plockar man kanske druvor på törnen eller fikon på tistlar? Så bär varje gott träd bra frukt, men ett uselt träd bär dålig frukt. Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, inte heller kan ett uselt träd bära bra frukt. Varje träd som inte bär bra frukt huggs ner och kastas i elden. På deras frukt skall ni alltså känna igen dem.«

TORSDAG DEN 27 JUNI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

2 Kung 24:8–17

Jojakin var arton år gammal, när han blev kung, och han regerade tre månader i Jerusalem. Hans moder hette Nehusta, Elnatans dotter, från Jerusalem. Han gjorde vad ont var i Herrens ögon, alldeles så som hans fader hade gjort.

Vid den tiden drog den babyloniske kungen Nebukadnessars tjänare upp till Jerusalem, och staden blev belägrad. Och Nebukadnessar, kungen i Babel, kom till staden, medan hans tjänare belägrade den. Då gav sig Jojakin, Judas kung, åt kungen

i Babel med sin moder och med sina tjänare, sina hövitsmän och hovmän. Och kungen i Babel fängslade honom så i sitt åttonde regeringsår. Och han förde bort därifrån alla skatter i Herrens hus och skatterna i kungshuset. Han bröt också loss beläggningen från alla gyllene föremål som Salomo, Israels kung, hade låtit göra för Herrens tempel, detta i enlighet med vad Herren hade hotat. Och han förde bort i fångenskap hela Jerusalem, alla hövitsmän och alla tappra stridsmän. 10 000 förde han bort, även alla timmermän och smeder. Inga andra lämnades kvar än de obetydligaste av folket i landet.

Han förde Jojakin bort till Babel. Dessutom förde han kungens moder, kungens hustrur och hans hovmän samt de mäktiga i landet som fångar bort från Jerusalem till Babel, likaså alla stridsmännen, 7 000, och timmermännen och smederna, 1 000, allesammans raska och krigsdugliga män. Dessa fördes nu av den babyloniske kungen i fångenskap till Babel.

Men kungen i Babel gjorde hans farbroder Mattanja till kung i hans ställe och ändrade dennes namn till Sidkia.

Responsoriepsalm

Ps 79:1-5,8-9 (R. 9b)

R. Herre, rädda oss, för ditt namns skull.

Gud, hedningarna har trängt in i ditt eget land,
de har orenat ditt heliga tempel,
de har gjort Jerusalem till en stenhop.

De har gett dina tjänares kroppar
till mat åt himlens fåglar,
dina frommas kött åt markens djur. R.

De har utgjutit deras blod som vatten,
runt omkring Jerusalem,
och ingen finns som begraver dem.

Vi har blivit till vanära för våra grannar,
till spott och hån för dem som bor omkring oss.

Hur länge, Herre? Skall du vredgas för alltid?
Hur länge skall din nitälskan brinna som eld? R.

Låt inte våra förfäders missgärningar drabba oss,
skynda oss till mötes i din barmhärtighet,
ty vi är djupt förnedrade. R.

Hjälp oss, Gud, vår frälsare, för din äras skull,
rädda oss, förlåt oss vår synd för ditt namns skull. R.

Läsning

2 Kung 24:8-17

Jójakin var arton år då han blev kung, och han regerade tre månader i Jerusalem. Hans mor hette Nechúshta, Elnátans dotter, från Jerusalem. Han gjorde det som var ont i Herrens ögon, alldeles som hans far gjort.

Vid denna tid drog den babyloniske kungen Nebukadnéssars trupper upp mot Jerusalem, och staden belägrades. Nebukadnéssar kom sedan själv efter, medan hans trupper ännu omringade staden. Då överlämnade sig Jójakin, kungen av Juda, åt den babyloniske kungen tillsammans med sina rådgivare, ämbetsmän och hovmän.

Det var i sitt åttonde regeringsår som kungen av Babylonien gjorde Jójakin till sin fånge. Han förde bort alla skatter både i Herrens hus och i kungens palats. Han plundrade Herrens tempel på allt av guld som Salomo, Israels kung, hade låtit tillverka, så som Herren hade sagt. Han förde bort hela Jerusalem i fångenskap, alla ämbetsmän och besuttna, tillsammans 10 000, och vidare alla hantverkare och smeder. Bara de fattigaste i landet blev kvar.

Jójakin förde han bort till Babylon. Också kungens mor, hans hustrur och hovmän och hövdingarna i landet deporterade han från Jerusalem till Babylon, därtill alla besuttna, 7 000, och 000 1 hantverkare och smeder, allesammans stridsdugliga. Den babyloniske kungen förde dem med sig i fångenskap till Babylon. Han insatte Jójakins farbror Mattánja som kung efter honom och ändrade hans namn till Sidkía.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Responsoriepsalm

Ps 79:1-5, 8-9 (R. jfr 9)

R. Herre, rädda oss, ditt namn till ära.

Gud, hedningarna har trängt in i ditt eget land,
de har orenat ditt heliga tempel,
de har gjort Jerusalem till en stenhop.

De har gett dina tjänares kroppar
till mat åt himlens fåglar,
dina frommas kött åt markens djur. R.

De har utgjutit deras blod som vatten,
runt omkring Jerusalem,
och ingen finns som begraver dem.

Vi har blivit till vanära för våra grannar,
till spott och hån för dem som bor omkring oss. R.

Hur länge, Herre? Skall du vredgas för alltid?

Hur länge skall din nitälskan brinna som eld?

Låt inte våra förfäders missgärningar drabba oss,
skynda oss till mötes i din barmhärtighet,
ty vi är djupt förnedrade. R.

Hjälp oss, Gud, vår frälsare, för din äras skull,
rädda oss, förlåt oss vår synd för ditt namns skull. R.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom, och vi skall komma till honom.

Evangelium

Matt 7:21-29

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Inte alla som säger 'Herre, herre' till mig skall komma in i himmelriket, utan bara de som gör min himmelske faders vilja. På den dagen skall många säga till mig: 'Herre, herre, har vi inte profeterat i ditt namn och drivit ut demoner i ditt namn och gjort många underverk i ditt namn?' Då skall jag säga dem som det är: 'Jag känner er inte. Försvinn härifrån, ni onskans hantlangare!'

Den som hör dessa mina ord och handlar efter dem är som en klok man som byggde sitt hus på berggrund. Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och kastade sig mot huset, men det rasade inte, eftersom det var byggt på berggrund. Och den som hör dessa mina ord men inte handlar efter dem är som en dåre som byggde sitt hus på sand. Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och störtade sig mot hans hus, och det rasade, och raset blev stort.«

När Jesus hade avslutat detta tal, var folket överväldigat av hans undervisning, för han undervisade med makt och inte som deras skriftlärda.

FREDAG DEN 28 JUNI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

2 Kung 11:1-4, 9-18, 20

När Atalja, Ahasjas moder, fick veta att hennes son var död, stod hon upp och förgjorde hela kungasläkten. Men just när kungabarnen skulle dödas, tog Joseba, kung Jorams dotter, Ahasjas syster, Joas, Ahasjas son, och skaffade i hemlighet undan honom in i sovkammaren tillsammans med hans amma. Där höll man honom dold för Atalja, så att han inte blev dödad. Sedan var han hos henne i Herrens hus, där han förblev gömd i sex år, medan Atalja regerade i landet.

Men i det sjunde året sände Jorada bort och lät hämta karéernas och drabanternas underhövitsmän och förde dem in till sig i Herrens hus. Och sedan han hade gjort en överenskommelse med dem och tagit en ed av dem i Herrens hus, visade han dem kungens son.

Underhövitsmännen gjorde allt vad prästen Jorada hade befallt dem. Var och en av dem tog sina män, både de som skulle tillträda vakthållningen på sabbaten och de som skulle frånträda den på sabbaten, och de kom så till prästen Jorada. Och

prästen gav åt underhövitsmännen de spjut och de sköldar som hade tillhört kung David och som fanns i Herrens hus. Och drabanterna ställde upp sig, var och en med sina vapen i handen, från husets södra sida till husets norra sida, mot altaret och mot huset, runt omkring kungen. Därefter förde han ut kungasonen och satte på honom kronan och gav honom vittnesbördet. Och de gjorde honom till kung och smorde honom. Och de klappade i händerna och ropade: »Leve kungen!«

När Atalja nu hörde drabanternas och folkets rop, gick hon in i Herrens hus till folket. Där fick hon då se kungen stå vid pelaren, som det var brukligt, och hövitsmännen och trumpetblåsarna bredvid kungen och fick höra hur hela folkmängden jublade och stötte i trumpeterna. Då rev Atalja sönder sina kläder och ropade: »Sammansvärjning! Sammansvärjning!«

Men prästen Jojada gav underhövitsmännen som anförde skaran denna befallning: »För henne ut mellan leden, och om någon följer henne, så må han dödas med svärd.« Prästen ville nämligen förhindra att hon dödades i Herrens hus. Alltså grep de henne, och när hon hade kommit till den plats där hästarna brukade föras in i kungshuset, dödades hon där.

Och Jojada slöt det förbundet mellan Herren, kungen och folket, att de skulle vara ett Herrens folk. Han slöt också ett förbund mellan kungen och folket. Och hela folkmängden begav sig till Baals tempel och rev ned det och förstörde i grund dess altaren och dess bilder. Och Mattan, Baals präst, dräpte de framför altarna.

Därefter ställde prästen ut vakter vid Herrens hus. Och hela folkmängden gladde sig, och staden förblev lugn. Men Atalja hade de dödat med svärd i kungshuset.

Responsoriepsalm

Ps 132:11-14, 17-18 (R. 13)

R. Herren vill ha sin boning i Sion.

Herren har svurit David en ed som han inte skall bryta:

»Konungar av din släkt skall få sitta på din tron.

Om dina söner håller mitt förbund

och håller den lag som jag ger dem,

så skall också deras söner sitta på din tron för evigt. R.

Ty Herren har utkorat Sion,

där vill han ha sin boning.

Detta är den viloplats som jag har utvalt,

här vill jag bo för alltid. R.

Där skall jag låta ett horn skjuta upp åt David,

där har jag ställt en lampa som brinner för min smorde.

Hans fiender klär jag i skam,

men på honom skall kronan glänsa.« R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Sidkía bröt med kungen av Babylonien, och under hans nionde regeringsår, på tionde dagen i tionde månaden, kom den babyloniske kungen Nebukadnéssar tågande mot Jerusalem med hela sin här. Han inringade staden och kastade upp en vall omkring den. Belägringen varade ända till kung Sidkías elfte regeringsår.

På nionde dagen i fjärde månaden, när hungersnöden blivit så svår att folket inte hade någonting att äta, inleddes stormningen av staden. Under natten lämnade kungen och alla soldaterna den omringade staden genom en port mellan de båda murarna invid den kungliga trädgården. Han tog vägen mot Jordandalen, men den kaldeiska hären förföljde honom och hann upp honom i öknen vid Jériko. Då övergav alla hans krigare honom och skingrades. Kaldeerna grep honom och förde honom till den babyloniske kungen i Rivla. Denne rannsakade Sidkía och lät inför hans ögon avrätta hans söner. Därefter fick Sidkía ögonen utstuckna. Han slogs i bojor och fördes till Babylon. Folket förs bort till Babylonien.

På sjunde dagen i femte månaden – det var i kung Nebukadnéssars nittonde regeringsår i Babylonien – kom Nebusáradan, som var befälhavare för livgardet och en av den babyloniske kungens betrodda män, till Jerusalem. Han brände ner Herrens hus och kungens palats, ja, alla hus i Jerusalem, alla stormanshus, stack han i brand. Och de kaldeiska trupper som stod under hans befäl rev ner murarna runt Jerusalem. De soldater som var kvar i staden och de som deserterat till den babyloniske kungen fördes bort av gardesbefälhavaren Nebusáradan, liksom de kvarvarande hantverkarna. Men av de fattigaste i landet lämnade han kvar några som skulle bruka vingårdar och åkrar.

Responsoriepsalm

Ps 137:1-6 (R. jfr 6a)

R. Måtte jag alltid tänka på dig!

Vid Babels floder satt vi och grät,
när vi tänkte på Sion,
i pilträden som stod där hängde vi upp våra harpor. R.

De som höll oss fångna befallde oss att sjunga,
våra plågoandar krävde att vi skulle vara glada:
"Sjung för oss en sång om Sion!" R.

Hur skulle vi kunna sjunga Herrens sång
när vi är i främmande land?
Nej, om jag glömmer dig, Jerusalem,
så må min högra hand förtvina. R.

Min tunga må fastna vid min gom,

om jag inte längre tänker på dig,
om jag inte låter Jerusalem
vara min högsta glädje. R.

Halleluja

Matt 5:3

V. Saliga de som är fattiga i anden,
dem hör himmelriket till.

Evangelium

Matt 6:19–23

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Samla inte skatter här på jorden, där mal och mask förstör och tjuvar bryter sig in och stjälar. Samla skatter i himlen, där varken mal eller mask förstör och inga tjuvar bryter sig in och stjälar. Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara.

Kroppens lampa är ögat. Om ditt öga är ogrumlat får hela din kropp ljus, men om ditt öga är fördärvat blir det mörkt i hela din kropp. Om nu ljuset inom dig är mörker, hur djupt blir då inte mörkret.

Om aftonen

S:T PETRUS OCH S:T PAULUS, APOSTLAR
Högtid

Vigiliemässan

Första läsningen

Apg 3:1–10

Petrus och Johannes gick upp till templet, vid tiden för eftermiddagsbönen. Då bars det dit en man som varit lam från födseln och som man varje dag brukade sätta vid en ingång kallad Sköna porten, så att han kunde tigga av dem som besökte templet. När han nu fick se Petrus och Johannes på väg in, bad han om en allmosa. De fäste blicken på honom, och Petrus sade: »Se på oss!« Mannen såg spänt på dem och väntade sig att få något av dem. Men Petrus sade: »Silver och guld har jag inte, men vad jag har, det ger jag dig. I nasarén Jesu Kristi namn: stig upp och gå!« Så grep han honom i högra handen och reste honom upp, och med ens fick mannen stadga i fötter och vrister. Med ett språng var han på benen och började gå. Han följde med dem in i templet, och han gick omkring och han hoppade och han prisade Gud. Allt folket såg honom gå omkring och prisa Gud. Och när de upptäckte att det var mannen som brukade sitta och tigga utanför templet vid Sköna porten, fylldes de av bävan och häpnad över vad som hade hänt med honom.

Responsoriepsalm

Ps 19:2–5 (R. jfr 5)

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgiven 1994:

R. Deras ord går ut över hela jorden.

Himlarna förtäljer Guds ära,
och fästet förkunnar hans händers verk.
Den ena dagen talar om det till den andra,
och den ena natten kungör det för den andra.
Det är ej ett tal eller språk vars ljud inte hörs.
De sträcker sig ut över hela jorden,
och deras ord går till världens ändar. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgiven 2023:

R. Över hela jorden nådde deras ord.

Himlarna förkunnar Guds ära,
och fästet vittnar hans händers verk.
Den ena dagen talar därom till den andra,
den ena natten kungör det för den andra. R.

Det är inget tal eller ljud vars ljud inte hörs.
de sträcker sig ut över hela jorden,
och deras ord går till världens ändar. R.

Andra läsningen

Gal 1:11-20

Jag försäkrar er, bröder: det evangelium som jag har förkunnat är inte något mänskligt påfund. Jag har inte fått det från någon människa, ingen har lärt mig det, jag har fått det genom en uppenbarelse av Jesus Kristus.

Ni har ju hört hur jag förut levde som lagtrogen jude, hur jag hänsynslöst förföljde Guds församling och försökte utrota den. I trohet mot judendomen överträffade jag de flesta av mina judiska jämnåriga, ivrigare än någon annan hävdade jag traditionen från våra fäder. Men han som utsåg mig redan i moderlivet och som kallade mig genom sin nåd beslöt att uppenbara sin son för mig, för att jag skulle förkunna evangeliet om honom för hedningarna. Då frågade jag inte någon av kött och blod till råds, inte heller for jag upp till Jerusalem, till dem som var apostlar före mig. I stället begav jag mig till Arabien, och därifrån vände jag tillbaka till Damaskus.

Först tre år senare for jag upp till Jerusalem för att få tala med Kefas, och jag stannade fjorton dagar hos honom. Någon annan av apostlarna såg jag inte, bara Herrens bror Jakob. Vad jag skriver är sant, det tar jag Gud till vittne på.

Halleluja

Joh 21:17d

V. Herre, du vet allt;

du vet att jag har dig kär.

Evangelium

Joh 21:15–19

När Jesus uppenbarade sig för sina lärjungar och de hade ätit, sade han till Simon Petrus: »Simon, Johannes son, älskar du mig mer än de andra gör?« Simon svarade: »Ja, herre, du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »För mina lamm på bete.« Och han frågade honom för andra gången: »Simon, Johannes son, älskar du mig?« Simon svarade: »Ja, herre, du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »Var en herde för mina får.« Och han frågade honom för tredje gången: »Simon, Johannes son, har du mig kär?« Petrus blev bedrövad när Jesus för tredje gången frågade: »Har du mig kär?« och han svarade: »Herre, du vet allt; du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »För mina får på bete. Sannerligen, jag säger dig: när du var ung spände du själv bältet om dig och gick vart du ville. Men när du blir gammal, skall du sträcka ut dina armar och någon annan skall spänna bältet om dig och föra dig dit du inte vill.« (Så angav han med vad för slags död Petrus skulle förhållas Gud.) Sedan sade han till honom: »Följ mig!«

LÖRDAG DEN 29 JUNI

S:T PETRUS OCH S:T PAULUS, APOSTLAR
Högtid

Mässan på dagen

Första läsningen

Apg 12:1–11

Vid den tiden ingrep kung Herodes hårdhänt mot en del av medlemmarna i församlingen. Han lät halshugga Jakob, Johannes bror, och när han såg att judarna gillade detta, fortsatte han och lät också gripa Petrus; det hände under det osyrade brödets högtid. Efter arresteringen satte han honom i fängelse, bevakad av fyra vaktstyrkor om vardera fyra man, för att efter påsken ställa honom inför folket. Petrus hölls alltså fängslad, och i församlingen bad man ivrigt till Gud för honom.

Natten innan Herodes hade tänkt ställa honom inför rätta låg Petrus och sov mellan två soldater, bunden med två kedjor, och utanför dörren fanns vakter som bevakade fängelset. Då stod där plötsligt en ängel från Herren, och ett ljussken fyllde rummet. Ängeln väckte Petrus med en stöt i sidan. »Skynda dig upp«, sade han, och då föll kedjorna från Petrus händer. Ängeln fortsatte: »Ta på dig bältet och sandalerna.« Petrus lydde, och ängeln sade: »Svep om dig manteln och följ mig.« Petrus följde med honom ut, men han förstod inte att det var verkligt, det som skedde genom ängeln, utan trodde att det var en syn. De passerade en vaktpost och sedan en till och kom till järnporten som ledde ut till staden, och den öppnades för dem av sig själv. När de kom ut gick de gatan ner, och då försvann ängeln. Så snart Petrus hade sansat sig sade han: »Nu vet jag verkligen att Herren har skickat sin ängel och räddat mig ur Herodes händer, undan allt som det judiska folket väntat

sig.«

Responsoriepsalm

Ps 34:2–9 (R. jfr 8)

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgiven 1994:

R. Herrens ängel befriar dem som fruktar honom.

Jag vill lova Herren alltid,
hans pris skall ständigt vara i min mun.
Min själ skall berömma sig av Herren,
de ödmjuka skall höra det och glädja sig. R.
Lova med mig Herren,
låt oss med varandra upphöja hans namn.
Jag sökte Herren, och han svarade mig,
och ur all min förskräckelse räddade han mig. R.

De som skådar upp till honom strålar av fröjd,
och deras ansikten behöver inte rodna av blygsel.
Här är en betryckt som ropade, och Herren hörde honom
och frälste honom ur all hans nöd. R.

Herrens ängel slår sitt läger
omkring dem som fruktar honom,
och han befriar dem.
Smaka och se att Herren är god.
Salig den man som tar sin tillflykt till honom. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgiven 2023:

R. Herrens ängel befriar hans trogna.

Jag vill alltid prisa Herren alltid,
hans lov skall ständigt vara i min mun.
Min själ skall berömma sig av Herren,
de ödmjuka skall höra det och glädja sig. R.

Lova med mig Herren,
låt oss med varandra upphöja hans namn.
Jag sökte Herren, och han svarade mig,
och räddade mig ur all min förskräckelse. R.

Se mot honom, ta emot hans ljus,
era ansikten behöver inte rodna av blygsel.
Här är en betryckt som ropade,

och Herren hörde honom
och räddade honom ur all hans nöd. R.

Herrens ängel beskyddar dem som fruktar honom,
och han befriar dem.
Smaka och se att Herren är god.
Salig den man som tar sin tillflykt till honom. R.

Andra läsningen

2 Tim 4:6–8, 17–18

Mitt eget liv utgjuts redan som ett offer, och tiden är inne då jag måste bryta upp. Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. Nu väntar mig rättfärdighetens segerkrans, som Herren, den rättvise domaren, skall ge mig den dagen, och inte bara mig utan alla som längtar efter hans ankomst.

Herren bistod mig och gav mig kraft att fullfölja förkunnelsen för att alla hedningar skulle få höra den, och jag räddades ur lejonets gap, ja, Herren skall rädda mig från allt ont och hjälpa mig in i sitt himmelska rike. Hans är härligheten i evigheters evighet, amen.

Halleluja

Matt 16:18

V. Du är Petrus,
och på den klippan skall jag bygga min kyrka,
och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den.

Evangelium

Matt 16:13–19

När Jesus kom till området kring Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar: »Vem säger människorna att Människosonen är?« De svarade: »Somliga säger Johannes döparen, men andra säger Elia och andra Jeremia eller någon profet.« — »Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?« Simon Petrus svarade: »Du är Messias, den levande Gudens son.« Då sade Jesus till honom: »Salig är du, Simon Barjona, ty ingen av kött och blod har uppenbarat detta för dig, utan min fader i himlen. Och jag säger dig att du är Petrus, Klippan, och på den klippan skall jag bygga min kyrka, och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den. Jag skall ge dig nycklarna till himmelriket. Allt du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt du löser på jorden skall vara löst i himlen.«

TRETTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 30 JUNI

Första läsningen

Vish 1:13–15; 2:23–24

Det är inte Gud som har gjort döden,
han gläder sig inte åt att liv släcks.

Nej, till att leva skapade han allt,
och i allt som blir till i världen bor hälsa.
Där finns inget gift som dräper,
och döden har inte sin kungaborg på jorden.
Rättfärdigheten är odödlig.
Gud skapade människan till odödlighet
och gjorde henne till en avbild av sitt eget väsen,
men genom djävulens avund kom döden in i världen,
och de som är hans egendom får erfara den.

Responsoriepsalm

Ps 30:2, 4-6, 11-12a, 13b (R. 2a)

När psalmen sjungs så används texten i Cecilia 627 När den läses används följande text:

R. Jag vill lovsjunga dig, Herre,
ty du drog mig upp ur djupet.

Jag vill lovsjunga dig, Herre,
ty du drog mig upp ur djupet
och lät inte mina fiender triumfera.
Herre, du förde mig upp ur dödsriket,
du gav mig liv, du räddade mig från graven. R.

Sjung Herrens lov, ni hans trogna,
prisa hans heliga namn!
Ofärd är i hans vrede,
men i hans nåd är liv.
Om kvällen är gråten min gäst
men om morgonen jublet. R.

Lyssna, Herre, skona mig,
Herre, bli min hjälpare!
Du vände min dödsklagan i dans.
Herre, min Gud, jag skall alltid prisa dig. R.

Andra läsningen

2 Kor 8:7, 9, 13-15

Ni som har allt i överflöd: tro, tal, kunskap, hängivenhet och den kärlek som jag har uppväckt hos er, se till att ni också ger överflödande prov på denna nådegåva, frikostighetens gåva. Ni känner vår herre Jesu Kristi stora gåva: han, som var rik, blev fattig för er skull, för att ni skulle bli rika genom hans fattigdom. Meningen är inte att andra skall få det bättre och ni få det svårt. Nej, det är en fråga om jämvikt; nu skall ert överflöd avhjälpa deras brist, för att en annan gång deras överflöd skall avhjälpa er brist. Så blir det jämvikt, som det står skrivet: *Han med mycket fick inte för mycket, han med litet fick inte för litet.*

Halleluja

Jfr 2 Tim 1:10

V. Vår frälsare Kristus Jesus har utplånat döden och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset genom evangeliet.

Evangelium

Mark 5:21–43

Vid den tiden, när Jesus hade farit tillbaka till andra sidan sjön samlades mycket folk omkring honom. Medan han var där vid sjön kom det dit en synagogföreståndare vid namn Jairos. Då han såg Jesus kastade han sig för hans fötter och bad enträget: »Min lilla dotter är nära att dö. Kom och lägg dina händer på henne, så att hon räddas till livet.« Och Jesus gick med honom.

Mycket folk följde efter och trängde sig in på honom. Där fanns en kvinna som hade lidit av blödningar i tolv år. Hon hade varit hos många läkare och fått utstå mycket. Det hade kostat henne allt hon ägde, men ingenting hade hjälpt, snarare hade hon blivit sämre. Hon hade hört vad som berättades om Jesus, och nu kom hon bakifrån i hopen och rörde vid hans mantel, för hon tänkte att om hon bara fick röra vid hans kläder skulle hon bli hjälpt. Och genast stannade blodflödet, och hon kände i kroppen att hon var botad från sitt onda. När Jesus märkte att det hade gått ut kraft från honom vände han sig om i hopen och frågade: »Vem rörde vid mina kläder?« Lärjungarna sade: »Du ser väl hur folk tränger på, och ändå frågar du vem som har rört vid dig!« Han såg sig omkring efter henne som hade gjort det. Kvinnan, som visste vad som hade hänt med henne, kom rädd och darrande fram och föll ner för honom och talade om hur det var. Han sade till henne: »Min dotter, din tro har hjälpt dig. Gå i frid. Du är botad från ditt onda.«

Medan han ännu talade kom det bud till synagogföreståndaren från hans hem: »Din dotter är död. Du skall inte besvära Mästaren längre.« Men Jesus, som hörde deras ord, sade till föreståndaren: »Var inte rädd, tro bara.« Sedan lät han ingen mer än Petrus och Jakob och hans bror Johannes följa med, och de gick hem till föreståndaren. Där såg han upprörda människor som grät och klagade högt. Han gick in till dem och sade: »Varför ropar ni och gråter? Flickan är inte död, hon sover.« Då skrattade de åt honom. Men han körde ut allesammans och tog med sig flickans far och mor och lärjungarna och gick in där hon låg. Så tog han barnets hand och sade: »Talita koum!« (det betyder: Lilla flicka, jag säger dig, stig upp!). Och genast reste sig flickan och gick omkring, hon var tolv år gammal. De blev utom sig av förvåning, men han förbjöd dem att låta någon veta vad som hade hänt. Sedan sade han åt dem att ge flickan något att äta.

eller (kortare läsning):

Evangelium

Mark 5:21–24a, 35–43

Vid den tiden, när Jesus hade farit tillbaka till andra sidan sjön samlades mycket folk omkring honom. Medan han var där vid sjön kom det dit en synagogföreståndare

vid namn Jairos. Då han såg Jesus kastade han sig för hans fötter och bad enträget: »Min lilla dotter är nära att dö. Kom och lägg dina händer på henne, så att hon räddas till livet.« Och Jesus gick med honom.

Då kom det bud till synagogföreståndaren från hans hem: »Din dotter är död. Du skall inte besvär till föreståndaren. Där såg han upprörda människor som grät och klagade högt. Han gick in till dem och sade: »Varför ropar ni och gråter? Flickan är inte död, hon sover.« Då skrattade de åt honom. Men han körde ut allesammans och tog med sig flickans far och mor och lärjungarna och gick in där hon låg. Så tog han barnets hand och sade: »Talita koum!« (det betyder: Lilla flicka, jag säger dig, stig upp!). Och genast reste sig flickan och gick omkring, hon var tolv år gammal. De blev utom sig av förvåning, men han förbjöd dem att låta någon veta vad som hade hänt. Sedan sade han åt dem att ge flickan något att äta.